

آوریل
۲۰۲۶

بازداشت گسترده زنان؛
سرکوبی هدفمند در شرایط بحران

کمیسیون زنان
شورای ملی مقاومت ایران

 wncri.org/fa

 @womenncri

 @womenncri

بازداشت گسترده زنان: سرکوبی هدفمند در شرایط بحران

در ماه آوریل، زنان در ایران با موجی از بازداشت‌های گسترده و سرکوبی هدفمند روبه‌رو شدند؛ موجی که نشان‌دهنده تشدید برنامه‌ریزی شده کنترل در میانه بحران بود. از ویژگی‌های این دوره می‌توان به بازداشت‌های گسترده، صدور احکام سنگین قضایی، و افزایش آزار و فشار بر خانواده‌های زندانیان سیاسی، اعدام‌شدگان و جان‌باختگان قیام ۱۴۰۴ اشاره کرد.

این گزارش، تصویری از وضعیت زنان در شرایطی ارائه می‌دهد که بحران‌های سیاسی و محدودیت‌های اطلاع‌رسانی، ابعاد واقعی نقض حقوق آنان را بیش از پیش پنهان کرده است.

رژیم ایران بار دیگر از فضای تنش و بحران جنگی که بر مردم ایران تحمیل کرده، برای تشدید سرکوب داخلی بهره‌برداری کرد. در شرایطی که توجه افکار عمومی تا حدی معطوف به تحولات منطقه‌ای و جنگ شده بود، دستگاه‌های امنیتی دامنه کنترل و سرکوب را در داخل کشور به‌طور سیستماتیک گسترش دادند.

گزارش‌های میدانی نشان می‌دهد که موجی از دستگیری‌های روزانه، از جمله در میان زنان و دختران جوان، به جریان افتاده است. این بازداشت‌ها اغلب در چارچوب اتهامات امنیتی مبهم و بدون طی روندهای شفاف قضایی صورت می‌گیرند. این زنان و دختران در بسیاری از این موارد به همراه همسران یا اعضای دیگر خانواده دستگیر می‌شوند.

این بازداشت‌ها بخشی از یک سیاست هدفمند برای ایجاد رعب و وحشت و برای جلوگیری از شکل‌گیری قیام محسوب می‌شوند.

در ۳۰ فروردین ۱۴۰۵، احمدرضا رادان، فرمانده کل نیروی انتظامی رژیم در یک گفتگوی تلویزیونی از دستگیری ۱۸۰۰ نفر خبر داد. از این تعداد ۷۰۰ نفر به دلیل فعالیت در شبکه‌های مجازی بازداشت شدند. (خبرگزاری فارس ۳۰ فروردین ۱۴۰۵) وی مشخص نکرد این تعداد در چه بازه زمانی دستگیر شده‌اند ولی گمان می‌رود از ابتدای جنگ یا از بعد از قیام دی ماه ۱۴۰۴ باشد.

همزمان، حضور گسترده نیروهای امنیتی در شهرها و تشدید فضای پلیسی و نظامی، زندگی روزمره مردم از جمله زنان را به‌طور مستقیم تحت تأثیر قرار داده است. کنترل‌های خیابانی، فشارهای مستقیم و محدودیت‌های فزاینده، عملاً حضور در فضاهای عمومی را با چالش‌های جدی مواجه کرده است.

دستگاه قضایی رژیم ایران این بازداشت‌ها را اغلب با اتهاماتی نظیر «همکاری با دشمن»، «محرابه» (اتهامی که می‌تواند مجازات اعدام در پی داشته باشد)، یا «تبلیغ علیه نظام» انجام می‌دهد و تحت عنوان «امنیت ملی» توجیه

می‌کند. به دلیل قطع یا محدودیت گسترده اینترنت و کنترل شدید جریان اطلاعات، آمار دقیق بازداشت‌ها در دسترس نیست؛ با این حال، برآوردها از بازداشت و حبس زنان و دختران زیادی حکایت دارد.

محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس رژیم، در همین رابطه خطاب به نیروهای حکومتی تأکید کرد: «تنگه خیابان را رها نکنید.» (خبرگزاری تسنیم ۱۰ فروردین ۱۴۰۵) همچنین رسانه‌های نزدیک به نهادهای امنیتی بر اهمیت حضور مستمر نیروها در خیابان‌ها برای کنترل اعتراضات تأکید کرده‌اند.

این در حالی است که شورای ملی مقاومت ایران طی اطلاعیه‌ای اعلام کرده بود، در جریان اعتراضات سراسری، از روز ۷ تا ۲۴ دی‌ماه ۱۴۰۴، بیش از ۵۰ هزار نفر بازداشت شدند. در میان آنان شمار قابل توجهی از زنان، جوانان و دانشجویان قرار دارند که بسیاری از آن‌ها به طور قهری ناپدیدسازی شده و هم‌اکنون در زیر شکنجه و در معرض محاکمه‌های ناعادلانه و احکام اعدام قرار دارند. تا کنون ۹ معترض بازداشت شده در جریان قیام دی‌ماه اعدام شده‌اند.

بیشتر معصومه ابتکار، رئیس پیشین معاونت امور زنان و خانواده رژیم، طی یادداشتی اعلام کرد، ۷۷ درصد بازداشت‌شدگان اعتراضات سراسری دی‌ماه، زیر ۳۰ سال هستند، از جمله ۱۷ درصد دانش‌آموز و ۶ درصد دانشجوی. (روزنامه اعتماد ۲۶ فروردین ۱۴۰۵)

2

اعدام به‌عنوان ابزار ارباب؛ زنان در معرض احکام مرگ

مجازات اعدام همچنان به‌عنوان یکی از اصلی‌ترین ابزار رژیم برای ایجاد وحشت و جلوگیری از گسترش اعتراضات اجتماعی به کار گرفته می‌شود. در فاصله ۲۸ اسفند تا ۵ اردیبهشت، ۸ زندانی سیاسی از اعضای سازمان مجاهدین خلق ایران (اپوزیسیون اصلی رژیم) و ۹ جوان معترض که در جریان قیام دی‌ماه بازداشت شده بودند اعدام شده‌اند.

در این میان، دهها زن معترض یا به اعدام محکوم شده‌اند و یا با اتهامات سنگینی که به اعدام منجر می‌شود مواجه هستند.

بیثا همتی، از معترضان اعتراضات دی‌ماه ۱۴۰۴، پس از ماه‌ها بازجویی و فشار، در اواخر فروردین‌ماه به اعدام محکوم شد. همچنین اموال او و همسرش که با پرونده‌های مشابه مواجه هستند، توسط دستگاه قضایی مصادره شد.

مریم هداوند، ۴۵ ساله و مادر دو فرزند، نیز از بازداشت‌شدگان اعتراضات سراسری دی‌ماه ۱۴۰۴ و زندانی محبوس در اوین می‌باشد، که به اعدام محکوم شده است.

یک زن معترض دیگر نیز که هویت او هنوز مشخص نیست، به اعدام محکوم شده است.

بی‌تا همتی

محبوبه شعبانی، ۳۳ ساله از مشهد، با اتهام «محرابه» در زندان و کیل آباد نگهداری می‌شود. این اتهام که می‌تواند به صدور حکم اعدام منجر شود، در ارتباط با کمک به انتقال معترضان مجروح به مراکز درمانی در جریان قیام دی‌ماه مطرح شده است.

3

محبوبه شعبانی

فاطمه عباسی، ۳۴ ساله و مادر یک دختر ۱۳ ساله، که به همراه پدرش در جریان اعتراضات سراسری دی‌ماه دستگیر شده بود، پس از هفته‌ها تحمل شکنجه و بازجویی برای اعترافات اجباری، اخیراً به بند زنان زندان اوین منتقل شد. فاطمه به ۲۵ سال حبس و پدرش به اعدام محکوم شده‌اند.

فشار بر خانواده‌ها؛ زنان بازمانده از زندانیان سیاسی اعدام شده

دستگاه امنیتی و سرکوب رژیم ملایان حتی به خانواده‌های اعدام شدگان و جان باختگان در قیام دی ماه ۱۴۰۴ نیز رحم نمی‌کنند. این خانواده‌ها فقط می‌خواهند مراسم تشییع جنازه برگزار کنند، اما نه فقط پیکر عزیزانشان به آنها تحویل داده نمی‌شود و محل دفن آنان مخفی نگه داشته می‌شود بلکه تهدید به دستگیری می‌شوند. خانواده‌ها از برگزاری مراسم سوگواری و یادبود محروم هستند.

این اقدامات نشان‌دهنده تلاشی سیستماتیک برای جلوگیری از شکل‌گیری هرگونه دادخواهی و همبستگی اجتماعی پیرامون قربانیان است. چنین رفتاری نه تنها حقوق اولیه خانواده‌ها را نقض می‌کند، بلکه فشار عاطفی و روانی شدیدی را بر زنان بازمانده، به ویژه بر مادران، تحمیل می‌نماید.

دیوار منزل خانواده پویا قبادی

به عنوان مثال روز ۱۳ فروردین ۱۴۰۵، جمعی از مردم شهرستان سنقر با وجود حضور نیروهای امنیتی در خیابان‌ها و کوچه‌های منتهی به منزل خانواده پویا قبادی، یکی از زندانیان سیاسی مجاهد که روز ۱۱ فروردین در زندان قزلحصار اعدام شد، در برابر منزل آنها تجمع کردند.

شرکت کنندگان در این تجمع با خانواده پویا به ویژه مادر این مجاهد سربدار ابراز همدردی کردند و یاد این زندانی سیاسی که یکی از اعضای فعال «کارزار سه‌شنبه‌های نه به اعدام» بود را گرامی داشتند. مأموران امنیتی خانواده پویا قبادی را مجبور به برداشتن تصویر شهید از روی دیوار خانه‌شان کردند و تجمع را متفرق کردند. اما تعدادی از مادران که به داخل خانه رفته بودند، هنگام خروج شعارهای اعتراضی سر دادند.

دشمن اصلی کجاست؟

سلسله اقدامات رژیم ملایان در بحبوحه جنگ، از اجرا و صدور احکام زندان برای زندانیان مجاهد و زندانیان قیام، تشدید اختناق و سرکوب، تأکید بر رها نکردن تنگه خیابان‌ها و تسریع صدور احکام و کم کردن فاصله صدور تا اجرای حکم اعدام برای بازداشت شدگان، همه و همه حاکی از وحشت دیکتاتوری مذهبی از فوران اعتراضات اجتماعی و شکل‌گیری قیامی بسا عظیم‌تر از قیام دی‌ماه است.

رژیم ملایان که در مقابل دشمن خارجی به ظاهر رجزخوانی و قلدری می‌کند، با اعدام بهترین و فداکارترین فرزندان مردم ایران آدرس دشمن اصلی خود را به همگان نشان می‌دهد.

آدرس دقیق دشمن اصلی، مردم و مقاومت سازمانیافته آنها و تک‌تک خانه‌های مردم ایران است که پذیرای فرزندان شجاع و آزادیخواه خود هستند و به همین خاطر رژیم از خیابان‌ها به شدت وحشت دارد و در شرایط جنگ و بمباران مأموران خود و خانواده‌هایشان را به خیابان‌ها کشانده است.

امروز بیش از هر زمان دیگر، بر افکار عمومی و جامعه بین‌المللی است که «مقاومت سازمانیافته مردم ایران» و حق مردم و مقاومت ایران و نبرد کانون‌های شورشی و جوانان شورشگر برای سرنگونی رژیم را به رسمیت بشناسند و در کنار مردم ایران بایستند.